

af stadig væk at ned sætte de forskellige Varer i Godsclasserne, men det er paa den anden Side ogsaa uheldigt, fordi man efter min Mening ikke har nogen bestemt Regel at gaa efter, saa at det derfor ofte ender med, at den, der raaber højest om Nedsættelse, faar den, hvilket jo ikke er heldigt, thi naar dette gaar op for Folk, ville de kappes om, hvem der kan raabe højest. — Jeg har omtalt Vædringsforlaget til § 63 under Nr. 47. Til § 64 har Udvalget ikke noget særligt at erindre. Til § 65 er der vel heller ikke stillet noget Vædringsforslag, men det har for Resten været stærkt paa Tale i Udvalget at gøre noget saadant. Det er nemlig denne Paragraf, der handler om Udstedelsen af Fribilletter. Det har været almindelig erkendt i Udvalget, at den Maade, hvorpaa man nu udsteder Fribilletter, er tilsyneladende i hvert Fald, saa temmelig planløs. Man har ikke kunnet opdage nogen egentlig Regel, hvorefter Udstedelsen sker. Jeg vil slet ikke tale om, at Jærnbaneens Funktionærer faa et aldeles ubegrænset Antal Billetter til sig selv og et stort om end begrænset Antal Billetter til deres Koner og Børn, men et stort Antal Menninger, som have grumme lidt eller i mange Tilfælde slet intet med Jærnbanen at gøre, saa tilstillet Fribilletter efter Regler, som jeg ikke kan finde den mindste Regel i. Man finder dette ganske forunderligt, naar det sker samtidig med, at f. Eks. Kongehusets Medlemmer og Rigsdagens Medlemmer uden for Samlingerne hver Gang de skulle med Jærnbanen selv maa betale deres Billetter. Det er sikkert noget, mange finde forunderligt, og som man for øvrigt i mange Aar har ventet paa at se forandret. Der er for øvrigt en anden Ting, som ogsaa er ret forunderlig, som jeg vil sige vider, hvorledes man ser paa Lovgivningsmagten i det hele taget, og som dog i hvert Fald over for fremmede maa give et Fingerpeg om, hvorledes man opfatter vor Lovgivningsmagt. Det er det Forhold, at medens forskellige højere Embedsmænd faa gratis Billet til 1ste Klasse, maa vore Lovgivere, hvis man overhovedet giver dem Billet, rejse paa 2den Klasse. Det mener jeg egentlig ikke er at holde paa Lovgivningsmagtens Værdighed. Jeg vil ikke omtale os almindelige menige Medlemmer, for vort Vedkommende var det endda en anden Sag; men naar jeg skal nævne bestemte Eksempler, antager jeg, ærede Medlemmer ville indrømme, at naar man ser dette Tings eller det andet Tings højtærede Formand for egne Penge eller maaske for Statens Regning rejse paa 2den Klasse, samtidig med, at en eller anden Amtmand,

som han maaske skal pleje Underhandlinger med, stiger ind paa en 1ste Classes Billet, er dette et Forhold, som ikke hæver Lovgivningsmagtens Anseelse hverken i den ene eller i den anden Retning, og som jeg derfor vil antage, at den højtærede Minister vil søge at faa ordnet paa en noget anden Maade. Man havde, som sagt, i Udvalget ønsket at stille bestemte Forslag i disse Henseender, men har fravalgt dette, netop fordi man — som jeg flere Gange har haft Lejlighed til at fremhæve — har fundet, at denne Lov er for vigtig til, at man skulde optage slige Strids spørgsmål paa den. Man har ønsket at strække sig saa vidt, som det overhovedet var muligt, for at faa Lovforlaget ført igennem. Jeg haaber, som sagt, at denne Smødekommenehed fra Udvalgets Side vil finde Paastønnelse fra Ministerens Side, saa at han muligvis rent administrativt vil kunne imødekomme rimelige Ønsker fra Udvalget baade i denne og i andre Retninger. — Under Nr. 48 har Flertallet indlagt en ny Paragraf, der handler om et Rigsdagsudvalg, som til enhver Tid under Rigsdagssamlingen skulde have Haand i Hanke med Jærnbaneadministrationen. Det er dog ret naturligt, at man, naar man i sine Enkeltheder overlader en saa stor Sag som Jærnbaneagen, hvor det drejer sig om omtrent $\frac{1}{3}$ af vort Statsbudget, til Administrationen, ikke ønsker, at denne Administration i enhver Retning skal have fri Hænder. Det er ganske naturligt, at man ønsker at have en lille Smule Indsænde med denne Administration. Udvalget har derfor stillet Forslag om, at der nedsættes et Rigsdagsudvalg til at udøve en noget kontrollerende Indflydelse paa vort Jærnbanevæsen, og jeg kan ikke tænke andet, end at ogsaa Lands tinget vil sætte Pris paa igennem dette Udvalg, hvoraf det kom til at vælge Halvdelen af Medlemmerne, at komme til at deltage i denne Kontrol. Dette Forslag er imidlertid vistnok blevet misforstaaet fra nogle Sider, idet man har troet, at det var Meningen at nedsætte en Slags Kommission eller saadan noget, hvis Medlemmer skulde være lønede. Dette er selvfølgelig ikke Meningen; det er kun Meningen, at der under Rigsdagsamlingerne skulde være et saadant staaende Udvalg, af lignende Art som de Udvalg, vi ellers nedsætte. — Til § 70 er der stillet en Vædring, som gaar ud paa at faa Loven bragt i Anvendelse noget før, end det er foreslaaet i Lovforlaget. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister kan give os Tilfagn om, at det kan lade sig gøre. Det er imidlertid naturligvis ikke Flertallets Mening at forlange det unu-